

Gudstjeneste søndag den 16. august 2020 i Rødby Kirke Ved Marianne Gaarden

*Dette hellige evangelium skriver evangelisten
Matthæus:*

Jesus sagde:
»Men hvad skal jeg sammenligne denne slægt
med?
Den ligner børn, der sidder på torvet og råber til
de andre: Vi spillede på fløjte for jer, og I
dansede ikke;
vi sang klagesange, og I sørgede ikke.
For Johannes kom, han hverken spiste eller
drak,
og folk siger: Han er besat.
Og Menneskesønnen kom, han både spiser og
drikker,
og folk siger:
Se den frådser og dranker, ven med toldere og
syndere!«
Dog, visdommen har fået ret ved sine gerninger.

Da begyndte Jesus at revse de byer,
hvor de fleste af hans mægtige gerninger var
sket,
fordi de ikke havde omvendt sig:
»Ve dig, Korazin! Ve dig, Betsajda!
For hvis de mægtige gerninger, der er sket i jer,
var sket i Tyrus og Sidon,
havde de for længst omvendt sig i sæk og aske.

Derfor siger jeg jer: Det skal gå Tyrus og Sidon
tåleligere på dommens dag end jer.
Og du, Kapernaum, skal du ophøjes til himlen?
I dødsriget skal du styrtes ned!
For hvis de mægtige gerninger, der er sket i dig,
var sket i Sodoma, havde den stået den dag i
dag.
Derfor siger jeg jer: Det skal gå Sodomas land
tåleligere på dommens dag end dig.«

Matt 11,16-24

Vækkeuret ringer, varmen hænger allerede
tungt i luften, og kroppen føles stadigvæk tung
og træt.

Det er svært at komme ud af fjerene,
man skal liiiiige have fem minutter mere på øjet.
Måske er det en erfaring, I kender?

Efter et forår i coronas skygge, hvor alle
arrangementer blev aflyst eller udskudt, gik
mange på sommerferie i et lavere gear. Nu skal
vi i gang igen efter sommerferien.

Vækkeuret larmer, ofte med en irriterende og
anstrengende lyd, der er svær at overhøre. Og
det er jo netop hele formålet med et vækkeur –
at det skal larme og provokere vores
magelighed, vække os og trække os ud af
søvnen og ud af drømmeland.

Vi kan gå i seng med de bedste intentioner om
at stå tidligt op næste morgen og så komme i
gang fra morgenstunden –
men i løbet af natten sker der noget med de
gode intentioner. For når vækkeuret kalder os
ud af fjerene næste morgen, så orker vi alligevel
ikke at stå op tidligt op.
I stedet ruller vi om på den anden side,
ignorerer vækkeurets kalden og sover videre.

Nu er det at sove videre, når der kaldes på os,
selvfølgelig ret uskyldigt sammenlignet med
andre wake up calls her i livet, som vi også
vælger at overhøre:
Coronarestriktioner, som vi ignorerer;
Klimaopråb, som vi overhører;
Nødskrig, som vi slukker for, når vi hører dem i
nyhederne.

I disse uger kommer nødskriget ikke fra byen
Sodomo
– men fra Beirut, hvor eksplosionen i sidste uge
truer med at give Libanon det sidste skub ud
over afgrunden.
Hen over skærmen ruller billeder fra en by,
der engang blev kaldt Mellemøstens Paris.
Sammenstyrtede huse, murbrokker og
sønderknuste mennesker – så megen gru,
lidelse og smerte,
at det slet ikke er til at bære.

Så vi rækker ud efter fjernbetjeningen og slukker.

Det er nemmere at blive i drømmeland, vende det døve øre til, rulle om på den anden side og sove videre.

“Ve dig, Korazin! Ve dig, Betsajda!”

Råber Jesus med en irriterende og anstrengende stemme

i et forsøg på at kalde os ud af vores drømmeland.

“Vågn op, vend jer om og se den her vej!”

Jesus revser vores menneskelige sløvsind i dagens tekst.

Som et åndeligt vækkeur larmer han for at vække os.

Johannes Døberen brød folk i samtiden sig ikke om – han var alt for seriøs og kedelig og from.

Jesus brød de sig heller ikke om – han var en alt for stor livsnyder, for almindelig og menneskelig. I deres øjne er han en ædedolk og drukkenbolt, der fester med de forkerte – skatteopkrævere og selskabstømmere.

Men Jesus revser dem, der er som dommere i X Factor, der lader sig underholde, mens de dømmes og fordømmes – uden at se hans store gerninger i verden og uden at vende sig mod Gud. Problemet er ikke det, menneskene gør – problemet er det, vi ikke gør.

På Jesu tid lod folk sig ikke påvirke af hans store gerninger, selvom de foregik lige for øjnene af dem.

De reagerede ikke. De vendte sig ikke mod Gud.

De vendte i stedet det døve øre til, og vendte sig om på den anden side for at sove videre i deres åndelige sløvhed.

Deres sind slumrede hen i en ligeglåd døs, fjern fra verden, fjern fra Gud og fjern fra deres medmenneskers nødskrig.

Derfor larmer Jesus op og skælder ud på dem – og på os, når også vi luller os ind i drømmeland, i sløvsind og ikke lytter, når Gud kalder på os.

“Ve dig, Betsajda! Ve dig, Beirut!”

Ve dig, Rødby!”

Lytter du, når Gud kalder på dig?

Når kirkeklokkerne ringer og kalder sognet til gudstjeneste, vælger du så at vende dig om på den anden side og sove videre, eller vælger du at stå op og gå i kirke?

Nogle mener, at det der foregår i kirken,

enten er alt for seriøst, kedeligt og fromt, eller så er det for poppet, almindeligt og menneskeligt – enten er det alt for meget eller alt for lidt.

Nogle vil have en præst som Johannes Døberen, En asket der lever af vildhonning og græshopper ude i ørkenen, imens han skælder ud på folk og siger, at de skal omvende sig og angre deres synder for ikke at gå fortabt på dommens dag. Andre vil have en præst, der bruger tid på at drikke vin og spise sammen med folk, fortælle historier og udbrede budskabet om Guds kærlighed til mennesker.

Når kirkeklokkerne bimler, og evangeliet lyder, så må vi reagere – og uanset, hvad vi gør, så skal vi træffe et valg. For det ikke at reagere er også en reaktion.

Der er mange forskellige wake up calls i livet. Mange kald, invitationer og forskellige vækkeure, der kalder på vores opmærksomhed – nogle kalder til bøn, andre kalder vores medfølelse frem, nogle kalder på handling og nødhjælp, og atter andre kalder til besindelse og eftertanke.

Vi vækkes på forskellige måder, og vi føler os kaldet til forskellige ting. I dag er vi kaldet sammen her til gudstjeneste, kaldet sammen til bøn for verden og til at lovprise Gud.

I kirken inviteres vi til at se på vores liv med Guds øjne.

I evighedens perspektiv ser livet anderledes ud. Det er som at få et par guddommelige briller, så vi ser alting gennem en tro, et håb og en ubetinget kærlighed.

Så hvad gør du, når du får et wake up call?

Du har et valg.

Du kan vælge at ignorere larmen.

Du kan vælge at slukke det åndelige vækkeur, vende dig om på den anden side, vende det døve øre til og sove videre.

Når du vender det døve øre til de mange kald, nødråb eller kirkeklokkens kalden, så bliver livet umiddelbart så dejlig nemt.

For i søvnens slumrende drømmeland sker tingene bare, uden at du behøver tage stilling, tage del eller tage ansvar.

Men du kan også vælge at vågne op.

Lytte til dem, der kalder på dig, som har brug for din hjælp.

Træde ud af drømmeland og det ligegyldige liv, og lade dig påvirke af det, du ser og oplever.

Gud gør stadigvæk store gerninger iblandt os – og han har brug for dine hænder.
"Derfor er det dig, han sender, når din næste lider nød," som vi sang i salmen lige før.
Du skal tage stilling, du skal tage del i livet og du skal tage dit ansvar på dig – og nej, det er ikke nemt, men det er godt, for Gud er altid med dig, og du er aldrig alene.

Hvis vi vælger at lytte til det åndelige vækkeur, stå op og tage del i livet og tage vores ansvar for verden på os, så får livet en besværlig dybde og tyngde, der tvinger os til at forholde os til både Gud og vore medmennesker.

Når vi vælger at stå op og gå til gudstjeneste, så lader vi os samtidig påvirke af larmen fra Jesu stemme, der også revser os i dag.
Han vil trække os ud af fjerene såvel søndag som mandag morgen for at være til velsignelse for os selv og hinanden.
Han vil, at vi helt konkret skal glæde os med de glade og sørge med de sørgende, og ikke være ligeglad hverken med Gud eller med vore medmennesker.

Når vi vækkes og kaldes ud af vores egen lille verden, hvor vi ellers har nok i os selv, for at træde ind i en verden, der er større, så bliver vi sat i spil til glæde og gavn for Guds og menneskers skyld.

Vi bliver derved kaldet til tjeneste, kaldet til tro, kaldet til at leve og opleve verden og livet i Guds perspektiv.

Vi bliver vækket til nyt liv, hvor vi får styrket troen og fornyet håbet.
At høre kaldet og blive omvendt er kristeligt set at lade sig påvirke til ikke længere at være ligeglad, men blive en aktiv del af verden under Guds nåde.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd, du som var, er og bliver
én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse,
nu og i al evighed.
Amen

Kirkebøn

Gud, vi beder dig:
Væk os af vores åndelige søvn, så vi kan høre din kalden.
Giv os mod til at følge den vej, du anviser os.

Luk vore øjne op, så vi kan se, at du er lige her og fortsat gør store gerninger midt i blandt os.
Vis os, hvad du vil, at vi skal gøre.

Luk vore hjerter op,
så vi mærker livet strømme igennem os.
Giv os kræfter til at give mere, end vi tror, vi har,
så vi forstår, at det er netop er vores rigdom, at give af vort overskud til dem, der har underskud.

Giv os klarheden til at vælge rigtigt, og bær det ubærlige og det besværlige ansvar for livet sammen med os.
Hold os i hånden på vor vandring, så vi aldrig er alene.
Lad din kærlighed overskride grænser, så vi kan se, at intet kan standse din kamp for livet.

Velsign vort land og alle, der opholder sig her.
Vær med Dronningen og hele hendes hus, regeringen, Folketinget og domstolene, samt alle, der har fået magt og indflydelse betroet.

Nedbryd falske fjendebilleder og fordomme.
Skab vilje til fred, dialog og forsoning, overalt hvor der findes had, fanatisme og krig i den store verden og i de små hjem.

Styrk og bevar din kirke og alle os i den, både her i Rødby Kirke i dag og ud over din hele verden.
Gør os til et åbent, levende og givende fællesskab.

Velsign mennesker og arbejdet her i den nye sognegård i Rødby, og lad stedet være til glæde og gavn for sognet og dets indbyggere.

Værn om vores familie og venner, og alle dem, som står os nær.
Lad os et øjeblik være stille sammen og bede for dem, vi holder af, for dem vi savner og for dem, der har brug for vores forbøn.

Herre hør vor bøn og
giv os alle din nåde, fred og velsignelse.
Amen.